

Bác Cầu Tre màu mè

Có một gốc bần cổ thụ mọc nghiêng bên mé nước. Lão đồng dộc già treo nhà trên cái nhánh nhỏ nhất, cao nhất của ngọn bần. Máy người trong xóm hay gọi lão là bác Vườn Hoa dù bác Vườn Hoa là đàn ông. Bởi bác hay đi kiếm màu nên trên người bác lúc nào cũng dính đầy màu xanh xanh đỏ đỏ. Mọi người hay hỏi nhau về bác vậy nè: “Nhà bác đồng dộc già à? Phải cái bác xanh xanh đỏ đỏ ấy không?” “Ồ đúng bác rồi, bác có nguyên vườn hoa trên người ấy.” Thật ra những màu mè trên người bác không thành dáng vườn hoa. Mà cái tên Vườn Hoa cũng không phải xuất phát từ cái mớ màu mè. Bác Vườn Hoa tự đặt cho mình đấy thôi. Bác đặt tên vậy vì bác rất thích vườn hoa mua màu hồng phấn nở dọc bờ kinh dưới nhà bác. Bác nói từ chỗ bác nhìn xuống, hoa mua nở hồng trên nền lá xanh uốn lượn, quanh đó là màu nước

xanh tạo một bức tranh bánh da lợn. Gần bác nhất là hoa bần trở quanh năm. Ngồi trong nhà, chỉ cần với tay ra là chạm hoa bần. Có khi không cần với, hoa bần chui cả những cái nhụy tím hồng vào nhà bác Vườn Hoa luôn. Hời oi, loài hoa gì mà những sợi nhụy có cuộn trong búp nhìn búp hoa như một cuộn tơ. Máy bà nhị chiếm hết phần trọng đại của những bông hoa bần rồi. Máy cánh hoa khép nép nở rồi khép nép tàn lúc nào chẳng ai thấy. Từ khi hoa hé hé thì đã thấy nhị và nhụy. Rồi khi hoa bung nở cũng chỉ nhị và nhụy. Lúc đầu thì hồng tươi rồi chuyển qua hồng nhạt và cuối cùng là trắng nhẹ. Nhụy chiếm hết phần hãnh diện của những bông hoa. Rồi khi hoa bần tàn, nhị rụng trắng bên nước của những dòng kinh. Từ trên cao nhìn xuống, ngoài đám rể ngược thì chỉ thấy màu trắng của nhị bần. Những sợi nhị như đám chỉ vụn chổng chéo lên nhau trôi bèo trên mặt nước.

Quanh nhà bác Vườn Hoa đầy những hoa là hoa vậy đó. Bác đã nhìn thấy hình ảnh ấy gần cả đời mà vẫn ghiền. Đi đâu bác cũng kể nhà bác ở trong lòng một vườn hoa. Rồi bác nói:

- Hãy gọi tôi là Vườn Hoa.

Bác Vườn Hoa không chỉ thích đặt tên cho mình mà còn hay đặt tên cho những người trong xóm. Ví dụ chị ong lá kế nhà thì bác kêu là cô Cầu Tre. Bởi mỗi lần cô ong lá bay qua nhà bác Vườn Hoa thì luôn thấy cô mang linh kinh nào là hoa, là lá, là nhị mua hay nhị bần.

Cô vừa bay vừa hát hò gì đó nho nhỏ. Cô hát gì bác Vườn Hoa không nghe được nhưng hình như trong câu hát có tiếng cầu tre. Cô nói không, tôi đang hát e e và e e. Bác nói thôi cô tên Cầu Tre cũng hợp vì dáng cô ốm nhom dài nhằng, cái chân thì khằng khiu y như những cây sào, cũng giống cầu tre lắm à. Chị Cầu Tre nói bác Vườn Hoa không tốt, đặt tên cho người thì xấu mà đặt tên cho mình thì đẹp. Bác nói tên để phân biệt thôi mà. Thôi từ nay đừng gọi là bác là Vườn Hoa nữa, gọi ta là ông già Cầu Tre và đổi ngược lại chị ong là Vườn Hoa. Vậy là có tên bác Cầu Tre từ đó. Chị Vườn Hoa rất hài lòng. Chị gắn một cái nhị hoa mua lên tóc.

- Đàn ông đàn ang ai lại mang tên hoa lá màu mè.

Mà mọi người đều hài lòng về những cái tên.

Sau lưng nhà bác Cầu Tre, bên kia chòm lá bản là nhà của vợ chồng chú đồng độc hiền lành. Bác Cầu Tre gọi người ta là chú Hề Hề. Chú Hề Hề không phải chú hề. Mà chẳng qua ai làm gì chú cũng cười hi hi rồi thôi. Ai nói chú xấu hoặc như con chuột nhất chú cũng cười mà ai nói chú tốt chú cũng cười hi hi. Cười rồi đi lấy sợi đan nhà hoặc là đi bắt sâu nuôi đàn con của chú. Người ta thấy chú nửa năm dành đan nhà và nửa năm dành bắt sâu rồi dạy đàn con bay. Chẳng còn gì khác nữa. Bác Cầu Tre nói đó là những con người hiền lành nhất trên thế giới.

Từ phía nhà bác Cầu Tre có thể nhìn thấy toàn cảnh một khúc kinh đầy dứa nước và hoa mua. Dọc hai bên bờ kinh, sau dứa nước là những vườn mía xen với những vườn dứa ăn trái. Sau vườn dứa là cánh đồng lúa. Ở đó những ngày cuối đông người nông dân gieo mạ. Khi mùa xuân ấm áp đến thì cũng là lúc lúa trở đồng đòng. Sau đó chừng hơn một tháng thì tới mùa cắt lúa rồi tới những trận mưa già⁽¹⁾. Lúc đó cây cỏ đâm chồi, đàn bướm bắt đầu đẻ trứng. Cả nhà đồng độc vào mùa săn bắt nuôi con nhỏ. Lúc đó chú Hề Hề đan xong cái nhà mới của mình để đón đàn con mới. Đàn con chỉ cần biết bay là dễ dàng đi kiếm ăn ở những quãng đường rất gần. Bởi đó là mùa hoa lá xum xuê non mướt, sâu bọ cũng no nê và hẳn là ú na ú nắn.

(1) Mưa vào độ giữa mùa.

